

**PAKRUOJO RAJONO SAVIVALDYBĖS
ADMINISTRACIJOS DIREKTORIUS**

**ĮSAKYMAS
DĖL GYVŪNŲ LAIKYMO PAKRUOJO RAJONO SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS
GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO**

2018 m. birželio 19 d. Nr. AV-412
Pakruojis

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 29 straipsnio 8 dalies 1 punktu, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 3 straipsnio 10 dalies 2 punktu, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. B1-336 „Dėl Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietose tvarkos aprašo pavirtinimo“ patvirtinu Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietose aprašu:

1. T v i r t i n u Gyvūnų laikymo Pakruojo rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisykles (pridedama).

2. P r i p a ž į s t u netekusius galios Pakruojo rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2015 m. spalio 8 d. įsakymą Nr. AV-769 „Dėl Gyvūnų laikymo Pakruojo rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklių patvirtinimo“.

Šis įsakymas gali būti skundžiamas Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Administracijos direktorė

Erika Kižienė

PATVIRTINTA

Pakruojo rajono savivaldybės administracijos
direktoriaus 2018 m. birželio 19 d. įsakymu
Nr. AV-412

GYVŪNŲ LAIKYMO PAKRUOJO RAJONO SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLĖS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūnų laikymo Pakruojo rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietose taisyklės (toliau – Taisyklės) nustato gyvūnų laikytojų pareigas, draudžiamus veiksmus, bendruosius ir specialiuosius reikalavimus gyvūnų laikymui ir priežiūrai, gyvūnų augintinių, bešeimininkių ir be priežiūros gyvūnų laikymo ir priežiūros reikalavimus savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietose.

2. Taisyklės taikomos gyvūnų laikymui Pakruojo rajono savivaldybės (toliau – Savivaldybė) teritorijos gyvenamosiose vietose.

3. Šios Taisyklės netaikomos pavojingiems gyvūnams, kurie turi būti laikomi ir auginami tik pagal taisykles, kurias nustato Vyriausybės įpareigotos institucijos, ir laboratoriniams gyvūnams, kurių veisimą, auginimą ir laikymą ir naudojimą reguliuoja Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos patvirtintos taisyklės, o pavojingiems šunims taikomos tiek, kiek neprieštarauja Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos aprašai.

4. Mėgėjų sodų sklypuose, kurie yra sodininkų bendrijos teritorijoje, leidžiamų laikyti smulkių gyvūnų (triškių, šunų, paukščių, bičių ir kt.) rūšių sąrašas, jų laikymo tvarka ir sąlygos gali būti nustatomos sodininkų bendrijos vidaus tvarkos taisyklėse, kurių nuostatos neturi prieštarauti Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo (toliau – Įstatymas), šių Taisyklių nuostatomis.

II SKYRIUS PAGRINDINĖS SĄVOKOS

5. Pagrindinės šiose Taisyklėse vartojamos sąvokos:

5.1. **Bitynas** – vieta lauke, kur laikomi aviliai su bičių šeimomis.

5.2. **Bepriežiūris gyvūnas** – gyvūnų laikytojo neprižiūrimas gyvūnas, kuris yra už gyvūno laikytojo valdomo gyvenamojo ar negyvenamojo pastato ar kitos teritorijos ribų.

5.3. **Bešeimininkis gyvūnas** – gyvūnas, kuris neturi savininko ar jis nežinomas arba kurio savininkas atsisakė neperduodamas jo kitam savininkui.

5.4. **Gyvenamoji vietovė** – žmonių gyvenimo ir veiklos vieta, apimanti miestus, miestelius ir kaimus.

5.5. **Gyvūnas** – bet kokios rūšies ūkinis ar laukinis gyvūnas arba gyvūnas augintinis.

5.6. **Gyvūnas augintinis** – gyvūnas, laikomas estetiniams ir bendravimo poreikiams tenkinti.

5.7. **Gyvūno laikytojas** – asmuo, kuris yra gyvūno savininkas ar jį laiko atlygintinai ar neatlygintinai.

5.8. **Gyvūnų laikymo vieta** – pastatas (pastatai) arba tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, bet kuri vieta, kur gyvūnai laikomi, auginami ir prižiūrimi.

5.9. **Gyvūno registravimas** – gyvūno duomenų įrašymas į tam tikrų gyvūnų registro duomenų bazę.

5.10. **Gyvūno savininkas** – asmuo, kuriam nuosavybės teise priklauso gyvūnas.

5.11. **Gyvūnų vedžiojimo aikštelė** – teritorija, skirta ar pritaikyta gyvūnams vedžioti, arba aikštelė su įrenginiais arba be jų gyvūnams vedžioti.

5.12. **Kovinio šuns mišrūnas** – negrynaveislis šuo, kuriuo bent vienas iš tėvų yra kovinis šuo.

5.13. **Kovinis šuo** – kovoms išvestos veislės šuo, įrašytas į Kovinių šunų veislių sąrašą, kurį tvirtina Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktorius.

5.14. **Laukinis gyvūnas** – laisvėje gyvenantis arba nelaisvėje laikomas laukinio gyvūno rūšies bet kurios biologinio vystymosi stadijos individas.

5.15. **Pavojingas šuo** – pavojingos veislės šuo, įrašytas į Pavojingų šunų veislių sąrašą, kurį tvirtina Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktorius.

5.16. **Pavojingo šuns mišrūnas** – negrynaveislis šuo, kurio bent vienas iš tėvų yra pavojingas šuo.

5.17. **Renginys su gyvūnais** – paroda, sporto varžybos, rungtynės, mugė, aukcionas, cirko vaidinimas ar programa, konkursas, filmas, laida, reklama ar kitas viešas renginys, kuriame naudojamas vienas ar daugiau gyvūnų.

5.18. **Žemės valda** – nuosavybės teise valdomas žemės sklypas ar bendra ūkine veikla susiję keli žemės sklypai.

5.19. **Uždara žemės valda** – žemės valda, kurios teritorija yra aptverta tvora su vartais.

5.20. **Ūkinis gyvūnas** – gyvūnas, laikomas ar veisiamas maistui, kailiams, vaistams ar kitai produkcijai gauti, darbo ar kitais ūkininkavimo tikslais.

5.21. **Organizacija** – gyvūnų augintinių globėjas (juridinis asmuo), su kuriuo Savivaldybės administracija sudaro sutartį dėl bepriežiurių ir bešeimininkių gyvūnų augintinių globos ir (ar) laikinosios globos.

6. Kitos Taisyklėse vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Įstatyme ir kituose teisės aktuose.

III SKYRIUS GYVŪNŲ LAIKYTOJO PAREIGOS

7. Gyvūnų laikytojas, be Įstatyme nurodytų pareigų, turi:

7.1. užtikrinti, kad šunys, katės, šeškai ir kiti pasiutligei imlūs gyvūnai būtų vakcinuojami nuo pasiutligės, kaip numatyta Pasiutligės kontrolės reikalavimuose, patvirtintuose Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2007 m. gegužės 11 d. įsakymu Nr. B1-463 „Dėl Pasiutligės kontrolės reikalavimų patvirtinimo“, turėti dokumentą, kuriuo patvirtinamas gyvūno vakcinavimas nuo pasiutligės;

7.2. nedelsiant pranešti apie, jo nuomone, užkrėstą, užsikrėtusį ar sergantį pasiutlige ar kita užkrečiamąja liga gyvūną Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritorinei valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai arba privačiam veterinarijos gydytojui;

7.3. užtikrinti, kad jo laikomi gyvūnai nekeltų triukšmo, netrikdytų žmonių ramybės, viešosios rimties. Gyvūno laikytojas atsako Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimo kodekso nustatyta tvarka, jei kelių aplinkinių individualių namų, butų savininkai, gyventojai skundžiasi dėl gyvūnų keliamo triukšmo;

7.4. užtikrinti, kad viešosiose vietose, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, pvz.: atvirose balkonuose, rūsiuose, koridoriuose, laiptinėse ir kt., gyvūnai nebūtų paliekamai be priežiūros ir (ar) laikomi. Gyvūnui priteršus viešojoje vietoje, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose ar kito asmens žemės valdoje, gyvūno laikytojas nedelsdamas turi surinkti gyvūnų ekskrementus ar kitus gyvūno paliktus teršalus;

7.5. užtikrinti, kad iš nuolatinės gyvūnų laikymo vietos vežamus ar kitu būdu perkeliamus gyvūnus lydėtų Lietuvos Respublikos vežamų gyvūnų važtaraštis, kurio forma patvirtinta Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2006 m. kovo 16 d. įsakymu Nr. B1-207

„Dėl Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraščio ir Leidimo paskersti gyvūną skerdykloje formų patvirtinimo“, išskyrus atvejus, kai gyvūnai pervežami ar kitu būdu perkeliama į kitą to paties gyvūno laikytojo gyvūnų laikymo vietą Lietuvos Respublikoje ar gyvūno laikytojas nekomerciniais tikslais vežasi gyvūnus augintinius;

7.6. tvarkyti gyvūnų augintinių gaišenas vadovaujantis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. rugpjūčio 11 d. įsakymu Nr. B1-459 patvirtintais Gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymo veterinarijos reikalavimais. Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti laidojamos Pakruojo rajono savivaldybės administracijos (toliau – Savivaldybės administracija) nustatyta tvarka Savivaldybės administracijos įsteigtose gyvūnų augintinių kapinėse;

7.7. apie gyvūno dingimą pranešti Savivaldybės administracijos Žemės ūkio skyriaus vyriausiajam specialistui (sanitarijos inspektoriui) ir apie tai viešai paskelbti.

IV SKYRIUS DRAUDŽIAMIE VEIKSMAI

8. Asmenims, be Įstatyme nurodytų draudžiamų veiksmų, draudžiama:

8.1. vesti, neštis, eiti su gyvūnais ar juos su savimi turėti teritorijose, patalpose ir kitose vietose, pažymėtose draudžiamuoju ženklu, išskyrus gyvūnus, kuriuos naudoja pareigūnai, atlikdami jų kompetencijai priskirtas funkcijas, ir šunis vedlius. Draudžiamasis ženklas turi būti ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens ir pakabintas matomoje vietoje prie įėjimo į tokias teritorijas, patalpas ar vietas;

8.2. vedžioti gyvūnus vaikų žaidimų aikštelėse, sporto aikštynuose, stadionuose, kitose teritorijose ar patalpose, kuriose tai daryti uždrausta teisės aktais;

8.3. gyvūnams pasiekiamose vietose sąmoningai padėti ar kitaip pateikti nuodų arba jais apdoroto maisto pašaro ar lesalo;

8.4. ganyti gyvūnus aikštėse, parkuose, skveruose ir kitose bendro naudojimo teritorijose;

8.5. vedžioti ir maudyti gyvūnus paplūdimiuose ir maudyklose;

8.6. miesto teritorijoje daugiabučių namų valdose laikyti ūkinės paskirties gyvūnus.

V SKYRIUS BENDRIEJI REIKALAVIMAI GYVŪNŲ LAIKYMOI IR PRIEŽIŪRAI

9. Visiems gyvūnams laikyti turi būti suteikiamos jų sveikatos ir gerovės reikalavimus atitinkančios laikymo patalpos, aplinka, priežiūra, pašaras (lesalas) ir vanduo.

10. Gyvūnai turi būti reguliariai apžiūrimi, o prireikus jiems nedelsiant turi būti suteikiama veterinarinė pagalba.

11. Tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, jie turi būti apsaugomi nuo nepalankių oro sąlygų.

12. Pastatai, kuriuose laikomi gyvūnai, turi būti tam skirti ir pritaikyti, juose turi būti tinkamai įrengtos grindys, atitinkančios laikomų gyvūnų fiziologinius poreikius ir nekeliančios pavojaus gyvūnų sveikatai ir gerovei, konstrukcijos gyvūnams miegoti ar pakreikta tinkamų pakratų.

13. Gyvūnams naudojami pakratai turi būti sausi, sugeriantys drėgmę, netoksiški ir be užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, kenkėjų ar kito užkrato.

14. Gyvūnai turi būti šeriami jų poreikius atitinkančiais pašarais (lesalais). Pašaro (lesalo) kiekis, sudėtis, forma ir jo pateikimas turi atitikti gyvūnų mitybos ir elgesio poreikius. Visi gyvūnai turi gauti pašaro (lesalo) jų fiziologines reikmes atitinkančiais laiko tarpais.

15. Gyvūnams prieinamoje vietoje nuolat turi būti tinkamo vandens arba jie, atsižvelgiant į jų fiziologinius poreikius, turi būti reguliariai girdomi.

16. Gyvūnų laikymo vietoje turi būti pakankamas kiekis gyvūnams šerti ir girdyti naudojamų indų arba pakankamas plotas, kad vienu metu be konkurencijos galėtų maitintis visi gyvūnai.

17. Gyvūnų laikymo vietoje gyvūnai neturi būti laikomi nuolatinėje tamsoje arba vien dirbtinėje šviesoje be atitinkamos poilsio pertraukos. Jei gyvūnų laikymo vietoje gyvūnų fiziologinėms ir etologinėms reikmėms tenkinti nepakanka esamos natūralios šviesos, turi būti įrengiamas dirbtinis apšvietimas.

18. Parenkant gyvūnus laikyti grupėmis, turi būti atsižvelgiama į jų tarpusavio konkurencijos galimybę. Gyvūnai, kuriems reikia skirtingų aplinkos sąlygų, neturi būti laikomi kartu.

19. Gyvūnų laikymo vietos, ypač aptvarų, voljerų įrengimui naudojamos medžiagos, laikymui ir priežiūrai naudojama įranga, prie kurių gyvūnai gali prisiliesti, neturi būti kenksmingos gyvūnams ir turi būti pritaikytos taip, kad jas būtų galima valyti ir dezinfekuoti. Gyvulių laikymo vietos turi būti reguliariai valomos, plaunamos ir prireikus dezinfekuojamos.

20. Voljerai ar kiti gyvūnams laikyti skirti nesudėtingi statiniai statomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. spalio 27 d. įsakymo Nr. D1-713 „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“ patvirtinimo“.

21. Atsitiktinai į nelaisvę patekę laukiniai gyvūnai turi būti paleidžiami. Jei laukinis gyvūnas yra sužeistas, akivaizdžiai serga ar dėl kitų priežasčių jo negalima paleisti, o asmuo neturi būtinų žinių ir priemonių, kad gyvūnai suteiktų kvalifikuotą pagalbą, apie tokį gyvūną asmuo privalo pranešti bendrajam pagalbos centrui telefonu 112 arba Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentui.

VI SKYRIUS

SPECIALIEJI REIKALAVIMAI ŪKINIŲ GYVŪNŲ LAIKYMOUI

22. Ūkiniai gyvūnai turi būti laikomi nepažeidžiant Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2002 m. gegužės 16 d. įsakymu Nr. 223 „Dėl Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimų patvirtinimo“.

23. Ūkinių gyvūnų laikytojas, laikantis 10 arba mažiau gyvulių ir kuriam netaikomas 22 punkte nustatytas norminis teisės aktas, turi užtikrinti, kad:

23.1. mėšlas būtų kaupiamas uždaroje patalpose iki 1 kub. m tūrio. Srutos renkamos į sandarią duobę, kuri pripildoma ne daugiau kaip 2/3 tūrio ir kas mėnesį išvaloma bei dezinfekuojama;

23.2. ūkinės paskirties gyvūnų laikymo patalpos, gardai, įrengimai, loviai ėdžios ir pan., būtų švarios ir dezinfekuotos. Mėšlas, srutos ir nesušęti ar išbarstyti pašarai turi būti nuolatos šalinami, kad nebūtų nemalonaus kvapo, kuris galėtų privilioti muses arba graužikus. Teritoriją privaloma valyti kasdien, reguliariai patalpose ir aplink ją atlikti deratizaciją, dezinfekciją, dezinfekciją. Asmuo laikantis ūkinės paskirties gyvūnus, privalo sudaryti sutartį su aplinkos kenksmingumą šalinančia įmone.

24. Ūkinių gyvūnų, išskyrus bičių, laikytojai turi užtikrinti, kad jų laikomi ūkiniai gyvūnai neišeitų iš žemės valdos, kurioje jie yra laikomi, ribų.

25. Ūkinių gyvūnų laikytojai turi laikytis specialiųjų, tam tikroms ūkinių gyvūnų rūšims laikyti taikomų reikalavimų.

26. Ūkinių gyvūnų laikytojas, vykdydamas gyvūnų užkrečiamųjų ligų prevenciją, turi užtikrinti, kad:

26.1. į ūkinių gyvūnų laikymo patalpą nepatektų pašaliniai asmenys, laukiniai, bešeimininkiai ir (ar) bepriežiūriai gyvūnai, graužikai ir kiti kenkėjai, priemonės ar įranga, kuri gali pernešti gyvūnų užkrečiamųjų ligų sukėlėjus;

26.2. ūkinių gyvūnų laikymo vietoje reguliariai būtų atliekamas graužikų ir kitų kenkėjų naikinimas, naudojant tam skirtus metodus ir priemones;

26.3. ūkiniai gyvūnai būtų šeriami ar lesinami tik saugiais pašarais ar lesalais ir girdomi tinkamu vandeniu;

26.4. ūkiniams gyvūnams susirgus ar įtarus ūkinius gyvūnus sergant, būtų sudaromos sąlygos veterinarijos gydytojui juos tinkamai apžiūrėti, diagnozuoti jiems ligas ir juos gydyti.

27. Ūkinių gyvūnų laikytojas turi užtikrinti, kad mėšlas ir srutos būtų tvarkomos vadovaujantis Mėšlo ir srutų tvarkymo aplinkosaugos reikalavimais, patvirtintais Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2005 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. D1-367/3D-342 „Dėl Mėšlo ir srutų tvarkymo aplinkosaugos reikalavimų aprašo patvirtinimo“.

28. Bitynuose turi būti laikomos ir (ar) veisiamos sveikos bitės.

29. Bičių laikytojas turi laikytis Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. kovo 18 d. įsakymu Nr. B1-180 „Dėl Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų patvirtinimo“.

30. Kiekvienas bitynas turi turėti bityno pasą, kurio forma nurodyta Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 1 priede. Ne vėliau kaip per 30 dienų nuo bityno paso išdavimo bičių laikytojas turi suženklinti ir sunumeruoti visus bityno avilius, kurie bus laikomi Savivaldybės teritorijoje.

31. Prie įėjimo į žemės valdos teritoriją, kurioje laikomi aviliai su bičių šeimomis, matomoje vietoje turi būti ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai bitės“. Ant ar prie įspėjamo ženklo turi būti nurodytas bityno paso numeris ir kontaktinis telefono numeris.

32. Bitynai turi būti įrengiami, kaip numatyta Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 7 punkte. Veisliniai bitynai, be Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 7 punkto reikalavimų, turi atitikti ir 8 punkto reikalavimus.

33. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, medingųjų augalų žydėjimo metu bičių laikytojui leidžiama atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis ne arčiau, kaip:

33.1. 2,5 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje šis bičių ganyklų pagerinimui pasėjo ne mažiau kaip 1 ha medingųjų augalų ar pasodino ne mažiau kaip 0,5 ha medingųjų medžių ar krūmų;

33.2. 1 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje natūraliai auga medingieji augalai.

34. Atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis arčiau pasėtų medingųjų augalų ar pasodintų medingųjų krūmų ar medžių, nei nurodyta 33.1 ir 33.2 punktuose galima tik tuo atveju, jei bičių laikytojas turi sklypo savininko raštišką sutikimą.

35. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, asmenys, apdorojantys žemės sklypus augalų apsaugos priemonėmis, turi laikytis Augalų apsaugos produktų įvežimo, vežimo, saugojimo, naudojimo, tiekimo rinkai taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2003 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. 3D-564.

36. Prieš atliekant avilių apžiūrą, medkopį ar kitus bityno priežiūros darbus medunešio laikotarpiu, turi būti žodžiu įspėjami asmenys, esantys žemės valdoje, kurioje laikomi aviliai su bitėmis, ir už jos ribų, kurie tikėtina, kad gali nukentėti nuo bičių.

37. Bičių laikytojas, turintis bityną Savivaldybės teritorijoje, aktyvios bičių veiklos metu turi užtikrinti, kad:

37.1. nuo jo įrengtų avilių, esančių bityne, būtų ne mažesnis kaip 100 m atstumas iki rekreacinių teritorijų, ne mažesnis kaip 10 m atstumas iki kelio, pėsčiųjų ar dviračių tako, ne mažesnis kaip 5 m atstumas iki besiribojančios žemės valdos, kurioje yra gyvenamieji namai, ne mažesnis kaip 50 m atstumas iki statinių, kuriuose laikomi ūkiniai gyvūnai, arba žemės valdų, kuriose ganomi ūkiniai gyvūnai. Minimalių atstumu reikalavimas aviliams netaikomas, kai

teritorija, kurioje jie įrengti, yra aptverta tvora arba apsodinta gyvatvore, ne žemesne kaip 2 m aukščio;

37.2. avilių lakos būtų atgręžtos į bičių laikytojo žemės valdos vidurį, išskyrus atvejus, kai avilių lakos yra ne žemiau kaip 2 m aukštyje virš žemės;

37.3. būtų laikoma ne daugiau kaip 1 bičių šeima 1 are žemės valdos, išskyrus atvejus, kai bičių laikytojas turi visų besiribojančių žemės valdų savininkų ar naudotojų rašytinius sutikimus, kurias patvirtinama, kad žemės valdos savininkai ar naudotojai leidžia bičių laikytojui laikyti daugiau kaip 1 bičių šeimą 1 are žemės valdos.

VII SKYRIUS GYVŪNŲ AUGINTINIŲ LAIKYMAS

38. Dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name leidžiamų laikyti šunų ar kačių skaičius nustatomas atsižvelgiant vienam šuniui ar katei reikalingą minimalią ploto normą, nurodytą Taisyklių priede, ir šių gyvūnų vados dydį.

39. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai laikomi vadovaujantis Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos apraše, patvirtintame Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. balandžio 15 d. įsakymu Nr. B1-290, nustatyta tvarka.

40. Leidimų įvežti, įsigyti, laikyti, veisti pavojingsus šunis ir jais prekiauti išdavimo tvarka reglamentuojama Savivaldybės administracijos direktoriaus 2013 m. birželio 19 d. įsakymu Nr. A-423 patvirtintame Leidimo įvežti, įsigyti, laikyti, veisti pavojingsus šunis ir jais prekiauti išdavimo Pakruojo rajone tvarkos apraše.

41. Voljeras, narvas ar kita laikymo įranga, kuriuose laikomi šunys, turi būti įrengti taip, kad juose laikomi šunys, priklausomai nuo jų dydžio, negalėtų iš jų iššokti ar kitu būdu pabėgti.

42. Patalpos, voljero, narvo ar kitos laikymo įrangos, kuriuose laikomi šunys ar katės, plotas turi atitikti šių Taisyklių priede nustatytas normas.

43. Kai šuo laikomas pririštas, jis turi būti rišamas taip, kad neišeitų už žemės valdos, kurioje laikomas, ribos.

44. Šuniui prieinamoje vietoje turi būti įrengta būda ar kita vieta (slėptuvė), kurioje šuo galėtų pasislėpti nuo nepalankių oro sąlygų ir kurios dydis, priklausomai nuo šuns dydžio, būtų toks, kad šuo į ją galėtų lengvai įlįsti, joje apsisukti ir atsigulti. Šuns būda turi būti pakelta nuo žemės paviršiaus ar kito pagrindo ar kitu būdu užtikrinama šuns poilsio vietos apsauga nuo vandens. Rekomenduojama šuns būdos angą uždengti, kad į būdą nepatektų krituliai.

45. Uždaroje žemės valdoje šuo gali būti laikomas nepririštas, jei užtikrinama, kad šuo iš jos neišbėgs. Tokiu atveju matomoje vietoje turi būti pakabintas ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz. „Atsargiai šuo!“, o prie uždaros žemės valdos vartų rekomenduojama įrengti skambutį valdos savininkui pakviesti.

46. Šunis rekomenduojama vedžioti Savivaldybės administracijos įrengtose gyvūnų vedžiojimo aikštelėse, jei jos yra, kitais atvejais – laukymėse, parkų pakraščiuose, kitose rečiau žmonių lankomose vietose. Gyvūnų vedžiojimo aikštelės turi būti pažymėtos aiškiai matomais, ne mažesniais kaip 15 cm pločio ar skersmens ženklais su užrašu, pvz. „Gyvūnų vedžiojimo aikštelė“. Jei šuns laikytojas, vedžiodamas savo augintinį uždaroje vedžiojimo aikštelėje gali užtikrinti, kad jo šuo nekels grėsmės kitiems gyvūnams ir žmonėms bei nepabėgs iš aikštelės, šuo gali būti be pavadėlio ir (ar) antsnukio. Asmenys, gyvūnų vedžiojimo aikštelėse vedžiojantys šunis, turi surinkti jų šunų paliekamus ekskrementus ir kitus teršalus. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžiojami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu. Kiti šunys bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžiojami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu ar be jo. Šunį vedantis asmuo turi

užtikrinti, kad šuo nekels grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams. Jei šalia yra žmonių ar gyvūnų, pavardėlis turi būti sutrumpinamas tiek, kad šuo nekeltų grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams.

47. Gyvūnų, nurodytų Konvencijos dėl nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos (OL 2004 m. specialusis leidimas, 11 skyrius, 15 tomas, p. 48) 1 priedėlyje ir 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL 2004 m. specialusis leidimas, 15 skyrius, 3 tomas, p. 136) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2012 m. vasario 6 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 101/2012 (OL 2012 L 39, p 133) laikytojai turi turėti teisėtą jų įsigijimą patvirtinančius dokumentus.

VIII. SKYRIUS

BEŠEIMININKIŲ IR BEPRIEŽIŪRIŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

48. Gyvūnų globėjai turi laikytis Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 15 straipsnyje nurodytų ir kitų gyvūnų gerovę reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų.

49. Asmuo, priglaudęs beprیزیūrį ar bešeimininkį gyvūną, ne vėliau kaip per 3 dienas turi pranešti apie tokį gyvūną policijai ir (ar) Organizacijai.

50. Bešeimininkės katės gali būti šeriamos tik Savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu nustatytoje vietoje, kuriose gali būti įrengiamos specialios šėryklos. Asmuo, šeriantis bešeimininkes kates, turi nuolat prižiūrėti ir tvarkyti bešeimininkių kačių šėrimo vietą (surinkti pašaro likučius, šiukšles, indus ir kt.).

IX SKYRIUS

PRAMOGINIAMS IR KITIEMS RENGINIAMS NAUDOJAMŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

51. Bendruosius reikalavimus renginių su gyvūnais organizavimui, sveikatos reikalavimus gyvūnams, naudojamiems renginiams su gyvūnais, reikalavimus gyvūnų laikymui ir priežiūrai, prašymų išduoti leidimą organizuoti renginį su gyvūnais nagrinėjimo ir leidimų organizuoti renginį su gyvūnais išdavimo tvarką nustato Veterinarijos reikalavimai pramoginiams ir kitiems renginiams naudojamiems gyvūnams, patvirtinti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2016 m. kovo 22 d. įsakymu Nr. B1-232

52. Renginių su gyvūnais organizatoriai privalo informuoti Savivaldybės administraciją.

53. Savivaldybės administracija ir Pakruojo valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba suderina informacijos apie renginius su gyvūnais keitimosi tvarką.

X SKYRIUS

ŽENKLINIMAS, REGISTRAVIMAS, IDENTIFIKAVIMAS

54. Kiekvienas gyvūno augintinio savininkas, laikytojas (veisėjas, globėjas (pasibaigus Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.61 straipsnio 3 dalyje nurodytam terminui ir nepaaiškėjus gyvūno savininkui), prekiautojas atsako už perduodamų (dovanojamų, parduodamų, atiduodamų ar kitaip perleidžiamų) šunų, kačių, šėškų paženklinimą mikroschema. Perduodamo ar numatomo perduoti gyvūno augintinio savininkas turi kreiptis į veterinarijos paslaugų teikėją dėl perduodamų šunų, kačių ir šėškų, taip pat šių gyvūnų jauniklių ženklavimo mikroschema ne vėliau kaip iki šuns, katės ar šėško perdavimo kitam savininkui. Kiti šunys, katės ir šėškai gali būti ženklinami Taisyklių 61 punkte nurodyta mikroschema jų savininkų pageidavimu. Pakartotinis gyvūno augintinio

ženklėjimas šių Taisyklių nustatyta tvarka gali būti atliekamas tik tais atvejais, kai gyvūno augintinio mikroschemos patikrinimo metu mikroschemos negalima nuskaityti Taisyklių 61 punkte nurodytu skaitytuvu.

55. Kiekvienas gyvūno augintinio savininkas yra atsakingas už perduodamo šuns, katės ar šeško įregistravimą į Gyvūnų augintinių registrą Taisyklių 56 punkte nustatyta tvarka. Kitam gyvūno savininkui galima perduoti tik Gyvūnų augintinių registre įregistruotą šunį, katę ar šešką. Gyvūno globėjas, perduodantis šunį, katę ar šešką, pasibaigus Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.61 straipsnio 3 dalyje nurodytam laikotarpiui, turi užtikrinti gyvūno augintinio paženklinimą Taisyklių 54 punkte nustatyta tvarka ir jo įregistravimą Gyvūnų augintinių registre Taisyklių 56 punkte nustatyta tvarka, o perdavimo metu turi užtikrinti ir Taisyklių 58 punkto laikymąsi. Prekiautojai gyvūnais augintiniais atvežtus į Lietuvos Respubliką iš Europos Sąjungos ir trečiųjų valstybių šunis, kates ir šeškus turi įregistruoti Gyvūnų augintinių registre per 14 dienų nuo atvežimo, tačiau ne vėliau kaip iki šuns, katės ar šeško perdavimo kitam savininkui. Prekiautojai gyvūnais augintiniais, Lietuvos Respublikoje įsigydami ar perleisdami šunį, katę ir šešką, turi užtikrinti ir Taisyklių 58 punkto laikymąsi.

56. Kitam savininkui perduodami šunys, katės ir šeškai, kurie paženklinami mikroschema, turi būti įregistruoti Gyvūnų augintinių registre ne vėliau kaip per 14 kalendorinių dienų nuo jų paženklinimo mikroschema ir ne vėliau kaip iki šuns ar šeško perdavimo kitam savininkui ar laikytojui. Kiti šunys, katės ir šeškai gali būti registruojami Gyvūnų augintinių registre jų savininkų pageidavimu.

57. Gyvūnų augintinių registre galima registruoti ir kitus mikroschema, atitinkančia Taisyklių 61 punktą, paženklintus gyvūnus augintinius. Gyvūnų augintinių savininkai dėl paženklinto gyvūno augintinio registravimo Gyvūnų augintinių registre kreipiasi į veterinarijos paslaugų teikėją, kurio veterinarijos gydytojai turi VĮ Žemės ūkio informacijos ir kaimo verslo centro suteiktą teisę prisijungti prie Gyvūnų augintinių registro, arba į Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritorinį skyrį.

58. Perduodant kitam savininkui Gyvūnų augintinių registre įregistruotą gyvūną augintinį, jį perduodantis savininkas ne vėliau kaip per 7 kalendorines dienas nuo gyvūno augintinio perdavimo Taisyklių 59.1 papunktyje nustatyta tvarka turi pateikti duomenis Gyvūnų augintinių registrui. Gyvūną augintinį perduodantis savininkas ir jį priimančias savininkas kartu užpildo prašymą dviem egzemplioriais, po vieną perduodančiam ir jį perimančiam gyvūno augintinio savininkui, kuriame turi pasirašyti šie asmenys. Jeigu gyvūną augintinį perdavęs savininkas per nurodytą laiką prievolės neįvykdo, naujasis savininkas turi pateikti duomenis Gyvūnų augintinių registrui Taisyklių 59.1 papunktyje nustatyta tvarka. Gyvūną augintinį perdavusio savininko ir jį priimančio savininko sudaryta gyvūno augintinio pirkimo-pardavimo (dovanojimo, perleidimo) sutartis, kurioje pasirašė šie abu asmenys ir kurioje yra pateikiama pakankamai duomenų apie gyvūną ir apie jį perduodantį ir priimančią savininką (gyvūno augintinio mikroschemos numeris, rūšis, lytis, spalva, gyvūną augintinį perduodančio ir jį priimančio savininko vardas, pavardė, asmens kodas, adresas, telefonas) bei kuria remiantis būtų teikiami duomenys Gyvūnų augintinių registrui pagal Taisyklių 59 punktą, laikoma lygiaverčiu dokumentu prašymui, jeigu naujasis gyvūno augintinio savininkas negali pateikti šiame Taisyklių punkte nurodyto prašymo dėl duomenų keitimo.

59. Dėl Gyvūnų augintinių registre registruoto gyvūno augintinio duomenų pakeitimo, išregistravimo (gyvūno augintinis išregistruojamas per 14 kalendorinių dienų nuo jo gaisimo ar nugaišimo) ar dingimo (vagystės, pabėgimo ar pan.) fakto užregistravimo gyvūno augintinio savininkas:

59.1. turi kreiptis į veterinarijos paslaugų teikėją arba Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritorinį skyrį; arba

59.2. pats gali įvesti pasikeitusius duomenis apie gyvūną augintinį, jį išregistruoti ar pranešti gyvūno augintinio dingimo faktą, naudodamasis elektroninės bankininkystės paslauga per elektroninės valdžios vartus prisijungęs prie Gyvūnų augintinių registro.

60. Šunys, katės ir šeškai ženklinami mikroschema, atitinkančia reglamento (ES) Nr. 576/2013 II priede nustatytus techninius mikroschemų reikalavimus.

61. Mikroschemų skaitytuvas turi atitikti ISO 11785 standartą.

62. Ūkinių gyvūnų registravimo ir ženkinimo tvarka ir kontrolė vykdoma Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

XI SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

63. Savivaldybės administracija kontroliuoja, kaip yra įgyvendinamos Gyvūnų laikymo Pakruojo rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklės. Savivaldybės administracija, įgyvendindama gyvūnų gerovės ir apsaugos reikalavimus, bendradarbiauja su teritorine valstybine maisto ir veterinarijos tarnyba ir policija.

64. Asmenys, pažeidę šias Taisykles, atsako Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

65. Gyvūno savininkas, laikytojas ar nukentėjęs asmuo nedelsdamas turi pranešti teritorinei valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai ar sveikatos priežiūros įstaigai, jeigu šuo, katė ar kitas pasiutligei imlus gyvūnas apkandžiojo, apdraskė ar kitaip sužeidė žmones ar gyvūnus.

66. Taisyklės keičiamos, naikinamos ar stabdomas jų galiojimas Savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu.

Gyvūnų laikymo Pakruojo rajono
savivaldybės teritorijos gyvenamosiose
vietovėse taisyklių priedas

MINIMALIOS GYVŪNAMS AUGINTINIAMS (ŠUNIMS, KATĖMS) SKIRIAMO PLOTO NORMOS

Gyvūno augintinio rūšis ir svoris, kg	Gyvūnui augintiniui skiriamas minimalus plotas, m ²			Minimalus plotas, skiriamas gyvūno augintinio vadai (8 savaičių amžiaus ir vyresniems jaunikliams), m ²	
	bute/name*	patalpoje, laikymo įrangoje**		Iki 4 jauniklių	daugiau kaip 4 jaunikliai
		Vienam	kiekvienam papildomam		
Katės	10	4	2	2	3
Šunys:					
iki 10 kg	10	4/8**	2/4***	2	3
10-20 kg	15	4/5***	2/7***	3	6
20-40 kg	20	6/25	2/12***	4	8
Per 40 kg	30	6/30***	3/15***	4	12

*– dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name;

** – gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje;

***– pirma ploto norma taikoma šunims, kurie yra laikomi gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje ir išvedami pasivaikščioti ne rečiau kaip 1 kartą per dieną ne trumpesniems kaip 30 minučių laikotarpiams. Antra ploto norma taikoma šunims, kurie yra laikomi gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje, tačiau ne karto per dieną neišvedami pasivaikščioti.